

24 października. O. Jacek Salij OP komentuje Ewangelię

(Rz 7, 18-25a) Bracia: Jestem świadom, że we mnie, to jest w moim ciele, nie mieszka dobro; bo łatwo przychodzi mi chcieć tego, co dobre, ale wykonać — nie. Nie czynię bowiem dobra, którego chcę, ale czynię to zło, którego nie chcę. Jeżeli zaś czynię to, czego nie chcę, już nie ja to czynię, ale grzech, który we mnie mieszka. A zatem stwierdzam w sobie to prawo, że gdy chcę czynić dobro, narzuca mi się zło. Albowiem wewnętrzny człowiek we mnie ma upodobanie zgodne z prawem Bożym. W członkach zaś moich spostrzegam prawo inne, które toczy walkę z prawem mojego umysłu i podbija mnie w niewolę pod prawo grzechu mieszkającego w moich członkach. Nieszczęsny ja człowiek! Któż mnie wyzwoli z ciała, co wiedzie ku tej śmierci? Dzięki niech będą Bogu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

(Rz 7, 18-25a)

Bracia: Jestem świadom, że we mnie, to jest w moim ciele, nie mieszka dobro; bo łatwo przychodzi mi chcieć tego, co dobre, ale wykonać — nie. Nie czynię bowiem dobra, którego chcę, ale czynię to zło, którego nie chcę. Jeżeli zaś czynię to, czego nie chcę, już nie ja to czynię, ale grzech, który we mnie mieszka. A zatem stwierdzam w sobie to prawo, że gdy chcę czynić dobro, narzuca mi się zło. Albowiem wewnętrzny człowiek we mnie ma upodobanie zgodne z prawem Bożym. W członkach zaś moich spostrzegam prawo inne, które toczy walkę z prawem mojego umysłu i podbija mnie w niewolę pod prawo grzechu

mieszkającego w moich członkach. Nieszczęsny ja człowiek! Któż mnie wyzwoli z ciała, co wiedzie ku tej śmierci? Dzięki niech będą Bogu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

(Ps 119 (118), 66 i 68. 76-77. 93-94)

REFREN: Naucz mnie, Panie, mądrych ustaw Twoich

Naucz mnie trafnego sądu i umiejętności,
bo ufam Twoim przykazaniom.
Dobry jesteś i dobrze czynisz,
naucz mnie Twoich ustaw.

Niech Twoja łaska będzie mi pociechą
zgodnie z obietnicą daną Twemu słudze.
Niech mnie ogarnie Twoja litość, a żyć będę,
bo Twoje prawo jest moją rozkoszą.

Na wieki nie zapomnę Twoich postanowień,
bo przez nie dałeś mi życie.
Wybaw mnie, należę do Ciebie,
bo szukam Twych postanowień.

Aklamacja (Mt 11, 25)

Wysławiam Cię, Ojczy, Panie nieba i ziemi, że tajemnice królestwa objawiłeś prostaczkom.

(Łk 12, 54-59)

Jezus mówił do tłumów: „Gdy ujrzycie chmurę podnoszącą się na zachodzie, zaraz mówicie: «Deszcz idzie». I tak bywa. A gdy wiatr wieje z południa, powiadacie: «Będzie upał». I bywa. Obłudnicy, umiecie rozpoznawać wygląd ziemi i nieba, a jakże obecnego czasu nie rozpoznajecie? I dlaczego sami z siebie nie rozróznicie tego, co jest słuszne? Gdy idziesz do urzędu ze swym przeciwnikiem, staraj się w drodze dojść z nim do zgody, by cię nie pociągnął do sędziego; a sędzia przekazałby cię dozorczy, dozorca zaś wtrąciłby cię do więzienia. Powiadam ci, nie wyjdiesz stamtąd, póki nie oddasz ostatniego pieniążka”.

Komentarz:

Bardzo to niebezpieczne, jeśli któryś z was — ty albo twój przeciwnik — umrze przed pojednaniem się. Wasza niezgoda może was uczynić niezdolnymi do życia wiecznego. A może ty, człowiecze, stałeś się przeciwnikiem samego Boga? Może Tego, który jest samą Miłością, oskarżasz według miary swego nieprawego serca i zarzucasz Mu okrucieństwo, obojętność, niesprawiedliwość? Pogódź się z Bogiem, dopóki jesteś jeszcze w drodze — On przecież nie tylko nie jest twoim przeciwnikiem, ale kocha cię więcej, niż ty sam siebie możesz kochać.

Te słowa Pana Jezusa, że po śmierci człowiek może się znaleźć w więzieniu, z którego nie wyjdzie, dopóki nie odda ostatniego pieniążka, już Ojcowie Kościoła odbierali jako pouczenie, że kiedy odejdziemy z tego świata, może być nam potrzebne pośmiertne oczyszczenie, pośmiertna pokuta przygotowująca do życia wiecznego tych przyjaciół

Bożych, którzy okazali się nie do końca czyści.

Słowa o oddaniu długu aż do ostatniego pieniążka nie są jedynym tekstem świętym, z którego Kościół wnioskuje o istnieniu czyścica. Bardzo podobnie mówił Pan Jezus w przypowieści o nielitościwym dłużniku.

„I uniesiony gniewem pan jego kazał wydać go katom, dopóki mu całego długu nie odda. Podobnie uczyni wam Ojciec mój niebieski, jeśli każdy z was nie przebaczy z serca swemu bratu.”

Pośrednie świadectwo na temat czyścica zawiera również słowo Pana Jezusa o grzechach przeciw Duchowi Świętemu. Pan Jezus mówi tam o odpuszczeniu grzechów nie tylko w tym, ale również w przyszłym życiu. Jest jeszcze bardzo ważne świadectwo z Pierwszego Listu do Koryntian: „Fundamentu nikt nie może położyć innego, jak ten, który jest położony, a którym jest Jezus Chrystus. I tak jak ktoś na tym fundamencie buduje: ze złota, ze srebra, z drogich kamieni, z drewna, z trawy lub ze słomy, tak też jawne się stanie dzieło każdego. Odśłoni je dzień Pański. Okaze się bowiem w ogniu, który je wypróbuje, jakie jest. Ten, którego dzieło wzniesione na fundamencie przetrwa, otrzyma zapłatę. Ten zaś, którego dzieło spłonie, poniesie szkodę: sam wprawdzie ocaleje, lecz tak jakby przez ogień.”

Wprawdzie Dzień Zaduszny będziemy mieli dopiero za tydzień. Ale już teraz zmobilizujmy się do tego, żeby za naszych zmarłych modlić się więcej niż zazwyczaj.

Czytanie Dnia: codzienne komentarze o. Jacka Salija OP do Ewangelii

o. Jacek Salij OP

